

Π*ΑΡΟΥ*ΣΙΑ

Μηνιαία έκδοση του συλλόγου
ένωση φοιτητῶν σπουδαστῶν Ν.Σερρῶν

σ' αὐτὸ τὸ τεύχος:

- ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ
- Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΙΚΑΣ ΣΗΜΕΡΑ
- ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΗΝ Ε.Φ.Σ.Ν.Σ.
(Αὐτοπαρουσίαση τοῦ συλλόγου)

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ

ΔΡΑΧ. 7

10

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1975

ἄπο ΠΑΡΟΥΣΙΑ σὲ ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Τὸ 1975 φεύγει ἀφήνοντας πίσω του δέκα μηνιάτικες ἐκδόσεις τῆς ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ καὶ πολλές εὐθύνες γιὰ ὅσους συμμετέχουν στὴν προσπάθεια τῆς ἐκδόσῆς της.

Κρίναμε πὼς θὰ πρέπη τὸ ἀποχαιρετηστήριο γιὰ τὸ '75 τεύχος νὰ τὸ χρησιμοποιήσουμε γιὰ ἓνα ἐσωτερικὸ διάλογο καὶ γιὰ μιὰ ἀναλυτικὴ αὐτοπαρουσίαση.

Τὸ τεύχος αὐτὸ φροντίσαμε νὰ φθάσῃ στὰ χέρια καὶ τῶν τριακοσίων (300) περίπου μελῶν τοῦ συλλόγου καθὼς καὶ στοὺς κατοίκους τῶν χωριῶν τοῦ νομοῦ μας, μὲ τὴν βοήθεια τῶν προέδρων καὶ τῶν συναδέλφων ποὺ κατοικοῦν στὰ χωριά.

Ἔτσι ἓνα μεγάλο μέρος ἀπ' τὴν ἔκταση τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ τοῦ μήνα πιάνουν τὰ θέματα γιὰ τὴν «Ἀγροτικὴ Νεολαία» καὶ τὸ θέμα ποὺ ἀναφέρεται στὴν «Ἐνωσὴ μας ἀναλύοντας τοὺς σκοποὺς της, τοὺς στόχους της καὶ τοὺς τρόπους λειτουργίας της.

Ὁ σκοπὸς τους πολλαπλός. Νὰ δοῦμε ἀπὸ κοντὰ καὶ νὰ μελετήσουμε φλέγοντα προβλήματα τοῦ τόπου μας, νὰ ῥθοῦμε, ἔτσι σ' ἐπαφὴ μὲ τοὺς ἄλλους νέους τοῦ νομοῦ, νὰ ἐξετάσουμε πὼς θὰ μπορέσουμε νὰ κάνουμε πραγματικότητες τοὺς στόχους τοῦ συλλόγου μας, βοηθώντας ὅσο τὸ δυνατὸ περισσότερα, ἂν μπορέσουμε ὅλα τὰ μέλη τοῦ συλλόγου. Καὶ τὸ σπουδαιότερο. Νὰ ξεκινήσουμε μιὰ συζήτηση, γιὰ δημιουργήσουμε διάλογο γιὰ ὅλα τὰ παραπάνω, νὰ κάνουμε τὴν ΠΑΡΟΥΣΙΑ ἓνα ἐλεύθερο βῆμα ὅλων τῶν σεραίων φοιτητῶν, ὅλων τῶν σπουδαστῶν τοῦ νομοῦ μας.

Ἡ Σύνταξη

ἔτος Α.- Τεύχος 10
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1975

ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Τιμὴ τεύχους
δρχ. 7

μηνιάτικη ἐκδοση τῆς Ἐνωσεως Φοιτητῶν-Σπουδαστῶν Ν. Σερρών, Φ. Ροῦσβελτ 1 Σέρρες

Διευθύνεται ἀπὸ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ

ἐκδότης: ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΗΤΟΥΦΙΔΗΣ, - Ραβινέ 1 - Σέρρες

Ἐτήσιες Συνδρομές: Τράπεζες-Ὄργανισμοὶ-Δ. Ὑπηρεσίες 100, Ἰδιῶτες 150

Φοιτητές-Σπουδαστές-Μαθητές 75, Μέλη τοῦ Συλλόγου 30

ἐμβάσματα - Ἐπιταγές: «Ἐνωσὴ Φοιτητῶν-Σπουδαστῶν Ν. Σερρών» — Ἐθνικὴ Τράπεζα Ἑλλάδος Ὑποκ/μα Σερρών ἀριθμὸς λογαριασμοῦ 470040-6

Κάθε ἐνυπόγραφο ἄρθρο ἐκφράζει τὴν προσωπικὴ γνώμη τοῦ συγγραφέα του

Τυπώνεται στὸ Τυπογραφεῖο τῶν ΛΦΩΝ ΑΛΤΙΝΤΖΗ - Βασ. Σοφίας 38, τηλ. 221-529, Θεσσαλονίκη.

ΑΠΟ ΜΗΝΑ ΣΕ ΜΗΝΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Για να τιμήσει τους νεκρούς του Πολυτεχνείου, ο σύλλογός μας στις 16 Νοέμβρη διοργάνωσε εκδήλωση στις Σέρρες. Η εκδήλωση έγινε στο κιν/φο ΔΙΟΝΥΣΙΑ που ευγενικά μ'ας πρόσφερε ο Έπιμορφωτικός Σερραϊκός Όμιλος. Η εκδήλωση συγκέντρωσε αρκετά μεγάλο αριθμό. Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι το μεγαλύτερο μέρος αυτών που βρίσκονταν στη κατάμεστη αίθουσα ήταν νέοι.

Πριν απ' την εκδήλωση κυκλοφορήσαμε προκήρυξη που καλούσε το serraiκό λαό να πάρη μέρος στην εκδήλωση.

Στην εκδήλωση πήραν μέρος και χαιρέτησαν ο κ. Νομάρχης και ο κ. Δήμαρχος. Επίσης χαιρέτησαν εκπρόσωποι των πολιτικών νεολαιών και συγκεκριμένα εκπρόσωποι της ΕΚ-ΝΔ, της νεολαίας ΠΑΣΟΚ, τη Π.Ο.Ν. «Ρήγας Φεραϊός» και της ΚΝΕ. Χαιρέτισε και ο πρόεδρος του ΕΣΟ.

Κεντρικός ομιλητής ήταν ο πρόεδρος του συλλόγου Στέλιος Μπουφίδης.

Στη συνέχεια προβλήθηκε ταινία-ντοκουμέντο, γυρισμένη στη διάρκεια των γεγονότων. Στη διάρκεια της ταινίας ο κόσμος ξεσπούσε σε παρατεταμένα

χειροκροτήματα. Ἐδῶ πρέπει νὰ εὐχαριστήσουμε τὸ Β' Γυμνάσιο Ἀρρέων Σερρών ποῦ μᾶς πρόσφερε τὴν μηχανὴ προβολῆς γιὰ νὰ προβάλουμε τὴν ταινία. Ἐπίσης νὰ εὐχαριστήσουμε τὸν σκηνοθέτη τῆς ταινίας ποῦ μᾶς τὴ πρόσφερε τελείως δωρεάν.

Ἡ ἐκδήλωση γενικὰ ἦταν μιὰ πετυχημένη προσπάθεια ἀν καὶ παρουσίαζε ὀρισμένες ὀργανωτικὲς ἀδυναμίες ποῦ ὀφείλονται βασικὰ στὴν ἀπουσία τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. ἀπ' τὶς Σέρρες, λόγω τῶν μαθημάτων.

* Τὸ Σάββατο στίς 15 τοῦ μῆνα ἡ ταινία γιὰ τὸ πολυτεχνεῖο εἶχε προβληθεῖ στὸ Νέο Σκοπὸ. Ἡ προβολὴ ἔγινε ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος. Πρὶν τὴν προβολὴ ἔγιναν σύντομες ὁμιλίες τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος καὶ τοῦ προέδρου τοῦ συλλόγου μας. Ἡ προβολὴ ἔγινε στὴν αἴθουσα «ΟΡΦΕΥΣ» τοῦ Νέου Σκοποῦ. Πλήθος ἀπὸ κατοίκους τῆς κοινότητος τὴν παρακολούθησε.

* Ἐγινε συγκέντρωση τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου στὸ Β' ἀμφιθέατρο τῆς κτηνιατρικῆς στίς 12-11-75. Στὴ συγκέντρωση συζητήθηκαν πολλὰ θέματα πάνω στίς δραστηριότητες τοῦ συλλόγου καὶ πολλὰ μέλη ἐγγράφηκαν στίς ἤδη ὑπάρχουσες ἐπιτροπές (σύνταξης τοῦ περιοδικοῦ κλπ.).

Οἱ ἐπιτροπές αὐτὲς ἄρχισαν ἀπ' τὴ Δευτέρα 31-11 νὰ ἐργάζονται πάνω στὰ συγκεκριμένα καθήκοντά τους.

* Τὰ γραφεῖα μας στὴ Θεσ/νικὴ βρίσκονται στὴν ὁδὸ Βασιλέως Ἡρακλείου 36 στὸ 3ο ὄροφο. Λειτουργοῦν κάθε Δευτέρα-Τετάρτη-Παρασκευή στίς 6-8 τὸ βράδυ. Καλὸ θὰ εἶναι ὅλα τὰ μέλη νὰ περνοῦν ἀπ' τὰ γραφεῖα μας νὰ ἐνημερόνονται γιὰ τὶς δραστηριότητες τοῦ συλλόγου

* Πρὶν ἓνα μῆνα στείλαμε στὴ Σόφια τῆς Βουλγαρίας στοὺς ἐκεῖ Ἕλληνες νέους πρόσφυγες τὴν «Παρουσία». Ἡ ἀπάντησή τους ἦρθε πρὶν λίγες μέρες. Μᾶς στείλαν τὴν ἐφημερίδα ποῦ ἐκδίδουν ἐκεῖ καὶ ἔχει τὸ τίτλο «ΛΕΥΤΕΡΙΑ»

Καταλαβαίνουμε τὸ πόνο καὶ τὴ νοσταλγία τους γιὰ τὴ πατρίδα καὶ τσα-σόμαστε ὑπὲρ τοῦ ἄμεσου καὶ χωρὶς ὄρους ἐπαναπατρισμοῦ τους. Δὲν συμφωνοῦμε μὲ τὴ τακτικὴ τῆς κυβέρνησης νὰ ἐξετάζη κάθε μία ἀπὸ τὶς περιπτώσεις. Στὴ τελευταία συζήτηση στὴ Βουλὴ φάνηκε ὁ ἀργὸς ρυθμὸς τῆς ἐπαναφορᾶς τους. Ἐπίσης πολὺ καθαρὰ ἐξηγήθηκαν ἀπ' τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολίτευσης οἱ λόγοι ποῦ ἀπαιτοῦν τὸν ἐπαναπατρισμό. Εἶναι ἀπαράδεκτο μετὰ 30 χρόνια ἀπὸ τὸν ἐμφύλιο πόλεμο νὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι μακριὰ ἀπ' τὴ πατρίδα τους καὶ χωρὶς ἰθαγένεια ποῦ τοὺς τὴ στέρησε ἡ μεταπολεμικὴ μισαλλοδοξία.

Εὐχαριστοῦμε τοὺς ἀναγκαστικὰ ξενητεμένους συμπατριῶτες μας καὶ θέλουμε νὰ συνεχίσουμε αὐτὴ τὴν ἀνταλλαγὴ ἐντύπων. Τοὺς ὑποσχόμεθα πὼς θὰ τοὺς ἀπαντήσουμε μὲ ἐπιστολὴ καὶ ζητᾶμε νὰ ἀρχίσουμε μιὰ ἀνταλλαγὴ σὲ πολιτιστικὸ ἐπίπεδο γιὰ νὰ σφίξουμε περισσότερο τὶς σχέσεις μας.

Σύντομα στίς σελίδες τοῦ περιοδικοῦ μας θὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὸ πρόβλημα τους, γι' αὐτὸ τὸ λόγο περιμένουμε καὶ τὴ βοήθειά τους.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

Το παραμελημένο κομμάτι τής μαραζωμένης ύπαιθρου.

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ - ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΗ

ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΔΗΜΑΚΗ

Στις 15-11-75 τρεις συνάδελφοι, μέλη του ΔΣ τής Ένωσης φοιτητών, πήγαμε στη κοινότητα του Νέου Σκοπού για να κάνουμε μια εκδήλωση με θέμα το πολυτεχνείο. Η εκδήλωση είχε αρκετή επιτυχία μαζεύτηκε αρκετός κόσμος και παρακολούθησαν μ' ενδιαφέρον και τις ομιλίες, και τή προβολή μις ταινίας.

Η προσοχή μας στάθηκε πιο πολύ στην από άποψη ηλικίας σύνθεση του πλήθους που συγκεντρώθηκε. Σύμφωνα με μια πρόχειρη εκτίμηση το 85% των συγκεντρωμένων είχαν ηλικία πάνω από 40. Νέοι κάτω από 30 υπήρχαν το πολύ τέσσερεις ή πέντε. Υπήρχαν και τρεις κοπέλες απ' τις οποίες ή μια μ'ας είπε πως βρισκόνταν ευκαιριακά στο χωριό γιατί σπούδαζε στη Θεσ/νίκη.

Δέν σχολιάζουμε τις παραπάνω διαπιστώσεις και μπαίνουμε κατ' ευθείαν στο καινό πρόβλημα τής αγροτικής νεολαίας.

Είναι τόσο πλατύ το θέμα τής κατάστασης τής αγροτικής νεολαίας ειδικά στο δικό μας νομό που είναι βασικά αγροτικός που δέ μ'ας

φτάνουν λίγες σελίδες για να το μελετήσουμε. Η σύνταξη του περιοδικού μας θα σχηματίση μια επιτροπή που θα ασχοληθ' ειδικά με το πρόβλημα τής νεολαίας στο νομό μας.

Σά πρώτη προσπάθεια, θα προσπαθήσουμε να δώσουμε το πρόβλημα τής αγροτικής νεολαίας όχι ειδικά στο νομό Σερρών μα στη γενικότερά του όπως παρουσιάζεται σ' όλη τήν Ελλάδα.

Το πρώτο και κύριο πρόβλημα τής αγροτικής νεολαίας είναι ή σκληρή χειρωνακτική δουλειά κι' οι άθλιες συνθήκες κάτω απ' τις οποίες δουλεύει. Οι νέοι αγρότες δουλεύουν 10 και 12 ώρες τή μέρα. Δέν έχουν σταθερό ωράριο όπως οι εργαζόμενοι τής βιομηχανίας. Εργάζονται απ' τήν ανατολή ως τή δύση του ήλιου. Η δουλειά στα χωράφια είναι κοπιαστική και άχρη. Οι συνθήκες είναι άσχημες. Πότε φοβερό κρύο, πότε άφορητη ζέστη. Οι νέοι αγρότες μπορεί να έχουν τήν πιο μεγάλη εργάσιμη μέρα σε σύγχρονα αμείβονται με το χαμηλότερο εισόδημα. Δέν υπάρχει καμμιά ού-

σιαστική ασφάλιση για τους αγρότες, ούτε καμμιά νομοθεσία σχετική με τη δουλειά τους όπως ή εργατική.

Η πολύωρη και βαριά εργασία έχει άσχημες επιπτώσεις και στην υγεία και σ' όλη την ανάπτυξη της νεολαίας. Σύγχρονα οι νέοι μπαίνουν πολύ μικροί στη δουλειά. 35. 460 παιδιά ηλικίας 10-14 χρονών δουλεύουν στα χωράφια βοηθώντας τους γονείς τους και μαθαίνοντας τη δουλειά.

Αλλά σοβαρή συνέπεια της άσχημης δουλειάς είναι πώς επιδρά άρνητικά στη στάση της νεολαίας απέναντι της. Η γεωργική δουλειά με τις άσχημες συνθήκες γίνεται μισητή στους νέους αγρότες που προσπαθούν να ξεφύγουν απ' αυτή ψάχνουν έτσι να βρουν άλλη απασχόληση μακριά απ' τα χωράφια και τα χωριά.

Άλλο σημαντικό πρόβλημα είναι το εποχιακό της δουλειάς, που σημαίνει πώς για μεγάλα χρονικά διαστήματα οι νέοι μας είναι άνεργοι ή υποαπασχολούνται. Οι διάφορες καλλιέργειες σ' ώρισμένες εποχές του χρόνου. Το υπόλοιπο του χρόνου είναι κενό για τους νέους αγρότες.

Θά πρέπει να προσθέσουμε και το ότι η επιτυχία ή όχι της καλλιέργειας εξαρτάται πολύ απ' τις καιρικές συνθήκες πράγμα που κάνει τη γεωργική δουλειά άβέβαιη και το εισόδημα του παραγωγού άσταθές.

Εδώ θά συμπληρώσουμε και τις άσχημες τιμές των προϊόντων που

πολλές φορές είναι κάτω απ' το κόστος, τις υπέρογκες τιμές των λιπασμάτων και των γεωργικών φαρμάκων, την δράση και την άσυνδοσία των εμπόρων και των βιομηχανιών άγροτικών προϊόντων που ειδικά φέτος φάνηκαν και λήστεψαν κυριολεκτικά τους αγρότες του νομού μας. Όλα αυτά κάνουν την άγροτική δουλειά μιá δουλειά άβέβαιη χωρίς μέλλον και προοπτικές χωρίς σταθερό εισόδημα.

Στο θέμα της μόρφωσης και της εκπαίδευσης των νέων που προέρχονται από άγροτικές οικογένειες ή κατάσταση είναι δραματική στη χώρα μας.

Τό 1971 υπήρχαν 24.840 νέοι ηλικίας 10-29 χρόνων που δέν ξέραν μήτε να γράφουν μήτε να διαβάζουν. Η άγραμματοσύνη κι' ή μορφωτική καθυστέρηση που βασιλεύει στην ύπαιθρο φαίνεται πιο πολύ απ' τα παρακάτω: Απ' τα 100 παιδιά άγροτών μόνο τα 7 τελειώνουν το γυμνάσιο. Τα υπόλοιπα 93 μένουν με ή χωρίς τη μόρφωση του δημοτικού σχολείου. Μόνο τό 3% των παιδιών αυτών καταφέρνει να τελειώσει άνώτερες σχολές.

Όσοι μένουν με τη στοιχειώδη μόρφωση παίρνουν τη πείρα των γονιών τους και την εφαρμόζουν στη καλλιέργεια της γής. Η πείρα αυτή είναι βασικά πρωτόγονες και καθυστερημένες γνώσεις για την έκμετάλευση της γής. Καμμιά σύγχρονη εκπαίδευση καμμιά επαγγελματική ειδίκευση καμμιά προσπάθεια για τεχνική και επαγγελματική μόρφωση

των νέων για εφαρμογή νέων μεθόδων καλλιέργειας.

Τὰ γυμνάσια πού'ναι σκορπισμένα στην ύπαιθρο είναι «κλασικά» άνίκανα νά δώσουν ύπαιαδήποτε τεχνική γνώση στους νέους αγρότες πάν πάνω στα ζητήματα τής δουλειάς τους. Φυσικό είναι νά αποτρέπει αυτό τὸ γυμνάσιο τους νέους ἀπὸ τὴν ἀγροτική δουλειά ἀφοῦ δὲν ἔχει καμμιά σχέση μ' αὐτή καὶ καμμιά ἐπαφή μὲ τὴν ζωὴ στὴν ύπαιθρο.

Οἱ γεωργικὲς σχολὲς μόνο διακοσμητικὸ ρόλο παίζουν. Στὰ 1966 λειτουργοῦσαν σ' ὅλη τὴ χώρα 11 γεωργικὲς σχολὲς μὲ 447 αγρότες πού φοιτοῦσαν σ' αὐτὲς (4 γυναῖκες).

Τὸ 1972 ὑπῆρχαν 9 γεωργικὲς σχολὲς μὲ 362 νέους (καμμιά γυναίκα)

Στὸ ζήτημα τής ἐπαγγελματικῆς καὶ τής τεχνικῆς ἐκπαίδευσης ἕνα ἄλλο σημεῖο εἶναι ἀξιοπρόσεκτο. Τὸ 44% ὄλων τῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν ὅπου φοιτᾷ τὸ 49% τῶν σπουδαστῶν ὅλης τής χώρας εἶναι συγκεντρωμένο στὴ πρωτεύουσα. Οἱ ὑπόλοιπες σχολὲς εἶναι διασκορπισμένες στὶς διάφορες ἄλλες πόλεις. Δὲν ὑπάρχει σχεδὸν καμμιά τέτοια σχολὴ στὴν ύπαιθρο. Δὲν ἐξετάζουμε τὰ διδάκτρα σ' αὐτὲς τὲς σχολὲς, τὲς συνθῆκες διαβίωσης καὶ τὲς δυνατότητες τοῦ νέου ἀπ' τὸ χωριὸ στὴ πόλη, οὔτε τὸ τί ποσφέρουν αὐτὲς.

Τὸ σημερινὸ δημοτικὸ καὶ τὸ γυμνάσιο δὲν βοηθοῦν καθόλου στὸ νά εἰδικευτοῦν τεχνικά, στὴν βελτίωση τοῦ μορφωτικοῦ ἐπίπεδου τής ἀγροτικῆς νεολαίας, καὶ στὴ ὅλη βελ-

τίωση τής ἀγροτικῆς οἰκονομίας.

Μόνο ἕνα καλὸ καὶ ὀργανωμένο σύστημα ἐπαγγελματικῶν σχολῶν τοῦ δημόσιου καὶ ἕνα ἄλλο σύστημα ἐκπαίδευσης στὰ δημοτικὰ πού θά'ναι δεμένο μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὲς ἀνάγκες τοῦ τόπου μπορεῖ νά λύσῃ τὸ πρόβλημα αὐτό.

Ἄκόμη ἕνα ζήτημα πού θίγει τὴν ἀγροτικὴ νεολαία εἶναι ἡ ἔλλειψη κάθε πολιτιστικῆς κίνησης καὶ ψυχαγωγίας. Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει σχεδὸν τίποτα ἀπὸ αὐτὰ οἱ κάτοικοι τῶν χωριῶν ὀδηγοῦνται στὴν ἀπομόνωση. Κατὰ κύριο λόγο οἱ νέοι νοιώθουν τελείως ξεκομμένοι μὲ τὸν ὑπόλοιπο κόσμο. Ὁ κινηματογράφος, τὸ θέατρο, τὸ βιβλίο εἶναι πολυτέλειες. Καμμιά διασκέδαση, καμμιά ψυχαγωγία. Μόνοκα ταφύγιο οἱ νέοι ἔχουν τὲς αἴθουσα τοῦ καφενεῖου.

Ἄν πάλι μιλήσουμε γιὰ τὲς νέες αγρότισες τότε θά δοῦμε πὼς ἐξω ἀπ' αὐτὴ βαρειά χειρωνακτικὴ δουλειά, στὰ χωράφια ἡ καθημερινὴ ρουτίνα τής δουλειᾶς συνεχίζεται καὶ στὸ σπίτι. Εἶναι καὶ οἱ προκαταλήψεις σὲ βάρος τής νέας κοπέλας στὸ χωριό, πού κάνουν τὴν θέση τους κυριολεκτικὰ ἀπελπιστική.

Τὰ μέσα ψυχαγωγίας κι' ἡ πολιτιστικὴ κίνηση - ὅση ὑπάρχει βρίσκονται συγκεντρωμένα στὲς πόλεις. Θά μπορούσαν νά ἐρχονται σὲ κάποια ἐπαφή οἱ νέοι τῶν χωριῶν μὲ αὐτὰ ἂν ὑπῆρχε μιὰ καλὴ συγκοινωνία. Δυστυχῶς τὰ πιὸ πολλὰ χωριά εἶναι ἀπομονωμένα καὶ μακριὰ ἀπ' τὰ κέντρα ἔτσι πού τελικὰ οἱ νέοι καθηλώνονται στὸν ἀπομονω-

μένο κόσμο του χωριού. Χωράφι-καφενεϊο-σπίτι για τους νέους χωράφι-σπίτι για τις νέες.

Αυτή είναι η κατάσταση στο χωριό σε σχέση με τη νεολαία. πού οδηγεί αυτή η κατάσταση; Ποιές είναι οι επιπτώσεις;

Η αγροτική νεολαία συνεχώς μειώνεται. Τα χωριά έρημώνονται. Η αγροτική οικονομία αντιμετωπίζει προβλήματα, στις πόλεις, συσσωρεύονται χιλιάδες οι άνειδίκευτοι εργάτες, χιλιάδες οι άνεργοι.

Πιο μεγάλο πρόβλημα: η μετανάστευση. Τη τελευταία δεκαπενταετία τα 60% των μεταναστών τάδωσε ή έπαρχία. Από αυτούς τα 2/3 ήταν νέοι.

Δέν είναι τυχαίο το γεγονός πως οι νέοι μας φεύγουν. Είναι συνέπεια όλων αυτών που αναφέραμε προηγουμένως.

Η έπιθυμία για καλλίτερες συνθήκες δουλειάς τους οδηγούν στα μεγάλα αστικά κέντρα. Κι' οι ίδιοι οι γονεϊς τους ένθαρρύνουν να εγκαταλείψουν τα χωριά, άπελπισμένοι άπ' τη δική τους ζωή, θέλοντας τα παιδιά τους να έχουν ένα καλλίτερο μέλλον. Η έπιθυμία για μόρφωση είναι ένας άλλος λόγος που τους οδηγεί στα κέντρα. Έχουν άπόλυτο δικιο τα παιδιά που τελειώνουν το δημοτικό και προχωρούν στο γυμνάσιο να θέλουν να έγκα-

ταλείψουν το χωριό. Δέ μπορούμε να πούμε πως η έπιθυμία τους για μάθηση εκπληρώνεται. Η ζωή στη πόλη και προπάντων στη μεγαλούπολη για το νέο που κατάγεται άπό αγροτική οικογένεια παρουσιάζει πολλές δυσκολίες.

Η φοβερή αντίθεση πόλης-χωριού δημιουργεί στους νέους άυταπάτες. Πηγαίνουν περιμένοντας μια διαφορετική ζωή στη πόλη και ψάχνουν για μεροκάματο χωρίς καμιά ειδίκευση. Από κεί αρχίζει ένα άλλο δράμα. Νέα προβλήματα

Πολλοί εγκαταλείπουν τελείως τη πόλη και τη Ελλάδα. Μόνο στη Γερμανία οι νέοι μετανάστες φτάνουν τις 150.000.

Τελικά συμπεράσματα:

Η ύπαιθρος πεθαίνει. Οι γέροντες στα χωριά αυξάνουν. Οι νέοι εξαφανίζονται κι' όσοι μένουν αντιμετωπίζουν χιλιάδες προβλήματα. Διέξοδος τους δίνεται στη πόλη και στο έξωτερικό. Δέν είναι όμως λύση αυτή.

Μια λύση σωστή θα δυνόταν μόνάχα άν λυνόταν όλα τα προβλήματα. "Αν ήταν καλλίτερες οι συνθήκες δουλειάς, καλλίτερες οι συνθήκες μόρφωσης, καλλίτερη η ψυχαγωγία. "Αν ο νέος αγρότης έμενε το χωριό του γιατί θα του προσφέρονταν όλα στο χωριό του.

Τὸ «ἔτος γυναικας» φεύγει — τὰ γυναικεῖα προβλήματα παραμένουν

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΙΚΑΣ ΣΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Τοῦ ΓΙΑΝΝΗ ΧΑΛΚΙΑ

Τὸ ἄρθρο 1406 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα ἀναφέρει ὅτι «προῖξ εἶναι ἡ ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἢ ἄλλου χάριν αὐτῆς παρεχομένη εἰς τὸν ἄνδρα περιουσία πρὸς ἀνακούφισιν τῶν βαρῶν τοῦ γάμου». Τὸ δὲ 1398 ἀναφέρει ὅτι «ὁ ἄνθρωπος φέρει τὰ βάρη τοῦ γάμου. Ἐτσι κατοχυρώνεται καὶ δικαιολογεῖται νομικὰ ὁ θεσμὸς τῆς προίκας. Ἐπειδὴ δὲ ἡ προῖκα δίνεται γιὰ νὰ ἀνακουφιστῇ ὁ ἄντρας ἀπ' τὰ βάρη τοῦ γάμου ἢ πράξῃ αὐτὴ δὲν ἔχει χαραχτῆρα δωρεᾶς πρὸς τὸν ἄντρα ἀλλὰ θεωρεῖται ἐπαχθῆς δικαιοπραξία. (Ἐπαχθῆς εἶναι ἡ δικαιοπραξία ἐκείνη κατὰ τὴν ὑπόστασιν ὑπάρχει παροχὴ ἢ ὠφέλεια καὶ ἀντιπαροχὴ ἢ ἀντάλλαγμα. Ἐμμ. Μιχαλάκη Εἰσαγωγὴ εἰς τὸ Δίκαιον καὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ δικαίου). Αὐτὲς δὲ οἱ διατάξεις τοῦ Οἰκογενειακοῦ δικαίου εἶναι δημόσιας τάξεως ἐξ αἰτίας τῆς ἀναγκαστικῆς φύσεως αὐτῶν τῶν κανόνων. Ἄρα ἀρχικὰ τουλάχιστον δὲν εἶναι δυνατὴ οὔτε παραίτησις οὔτε τροποποίησις τοῦ περιεχομένου αὐτῶν τῶν κανόνων.

Αὐτὰ ἀναφέρονται ἀπὸ νομικῆς πλευρᾶς σχετικὰ μὲ τὴ φύσιν τοῦ θεσμοῦ τῆς προίκας. Παρακάτω θά

ἐξετάσουμε σύντομα πότε καὶ γιατί ἐμφανίστηκε αὐτὸς ὁ θεσμὸς σὲ συνάρτησιν μὲ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογένειας, ποιὲς ἀνάγκες ἐξυπηρετεῖ καὶ καλύπτει καὶ γιατί ἱστορικὰ εἶναι ξεπερασμένος.

Ἡ ἐξέλιξιν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ παράλληλα τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογένειας, πέρασε διάφορα στάδια. Στὴν ἄγρια κατάστασιν τῆς ἀνθρωπότητος, ἀντιστοιχεῖ ὁ ὁμαδικὸς γάμος, στὴ βαρβαρότητα ὁ ζευγαρωτὸς καὶ στὴ περίοδον τοῦ πολιτισμοῦ ἡ μονογαμία, συμπληρωμένη μὲ τὴ μοιχεία ἀπ' τὴ πλευρὰ τοῦ ἄντρα καὶ τὴ πορνεία ἀπ' τὴ μεριὰ τῆς γυναικας. «Ἡ πρώτη δὲ ταξικὴ ἀντίθεσις ποὺ ἐμφανίζεται στὴν ἱστορία συμπέφτει μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τοῦ ἄντρα καὶ τῆς γυναικας στὴ νομογαμία καὶ ἡ πρώτη τοξικὴ καταπίεσις μὲ τὴν καταπίεσιν τοῦ γυναικείου φύλου ἀπ' τὸ νάτριον» (Φρ. Ἐγκελς Ἡ καταγωγὴ τῆς οἰκογένειας, τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας καὶ τοῦ κράτους).

Μὲ τὴν μονογαμίαν ὁμως ποὺ ἀναπτύχθηκε ἐξ αἰτίας τῆς ἰδιοποίησιν τοῦ κοινωνικοῦ πλοῦτου ἀπὸ μιὰ μειοψηφία καὶ ἀπ' τὴν ἀνάγκην τῆς ὁμαλῆς μεταβίβασιν αὐτοῦ τοῦ πλοῦ-

του στούς απογόνους, εμφανίζεται και ό θεσμός τής προίκας. Στή μονογαμική μορφή τής οικογένειας, πού πάνω της βλέπουμε μιὰ δυναμική απεικόνιση τών οικονομικών και κοινωνικών σχέσεων πού επικρατοῦν, ό θεσμός τής προίκας παίζει σοβαρό ρόλο. Εἶναι τὸ πιὸ κατάλληλο μέσο γιὰ νὰ παντρευτοῦν κεφάλαια με κεφάλαια, βιομηχανίες με επιχειρήσεις. Εἶναι ἀκόμα τὸ ἀντίτιμο τής ἀγορᾶς τής γυναίκας ἀπ' τὸν ἄντρα. Εἶναι τέλος ἡ ἔμπρακτη ἀπόδειξη τής κυνικότητας πού περιέχει ἡ μορφή τοῦ σημερινοῦ γάμου.

Ἐδῶ ὅμως μπαίνει τὸ ἐρώτημα. Πῶς και γιὰτί ἡ γυναῖκα μετατράπηκε σὲ ἐμπόρευμα; Μὲ τὴν ἐμφάνιση τής μονογαμικῆς οικογένειας ἡ διοίκηση τοῦ νοικοκυριοῦ ἔχασε τὸ κοινωνικό ρόλο πού εἶχε πρὶν κα πέφερε ἀποκλειστικά στὰ χέρια τής γυναίκας. Ἐτσι ἡ γυναῖκα ἀπομονώθηκε στὸ σπίτι, ἐνῶ παράλληλα αὐξήθηκε ἡ ὑπεροχή και τὸ εἰδικὸ βάρος τοῦ ἄντρα στή κοινωνία και στήν οικογένεια.

Ἡ κοινωνία ὅμως ποτὲ δὲ μένει στάσιμη μὰ ἐξελισσεται δυναμικά και προοδευτικά. Ἐτσι με τὴν ἀνάπτυξη τής βιομηχανίας δημιουργήθηκε ἡ ἀνάγκη περισσοτέρων ἐργατικῶν χεριῶν, πρᾶγμα πού σημαίνει ὅτι ἡ γυναῖκα ἔπρεπε νὰ μπῆ και νὰ διαδραματίσει ἕνα ρόλο στή διαδικασία τής κοινωνικῆς παραγωγῆς. Ἐδῶ ὅμως δημιουργεῖται μιὰ σοβαρὴ ἀντίφαση. Ἡ γυναῖκα ἢ θᾶναι στὸ σπίτι ἢ στὸ ἐργοστάσιο. Καὶ βέβαια πρέπει νὰ εἶναι στὸ ἐρ-

γοστάσιο συμμετέχοντας στή παραγωγικὴ διαδικασία, γιὰτί μόνο ἔτσι θὰ κατορθώσει ν' ἀπαλλαχτῆ ἀπ' τὴν ὑλικὴ ἐξάρτησή της ἀπ' τὸν ἄντρα και θὰ βαδίσει πρὸς τὴ κοινωνικὴ και οικονομικὴ της ἀπελευθέρωση, ὅμως ποιὸς θὰ φροντίζει γιὰ τίς ἄλλες δουλειές και ἰδιαιτέρως γιὰ τὴν ἀνατροφή τών παιδιῶν; Μὲ τὴ σημερινὴ δεδομένη μορφή τής δομῆς τής κοινωνίας ἡ κρατικὴ μέριμνα γιὰ τὴν ἐργαζόμενη γυναῖκα-μητέρα εἶναι ἀνύπαρκτη γιὰτί ἡ γυναῖκα ὄχι μόνο δὲν βοηθιέται ἀλλὰ ὑφίσταται διπλὴ ἐκμετάλλευση. Μιὰ σὰν ἄνθρωπος και μιὰ σὰ γυναῖκα. Ἡ ἀνισότηα λοιπὸν τής γυναίκας πού δημιουργεῖ και τὸ θεσμὸ τής προίκας δὲν εἶναι ἡ αἰτία ἀλλὰ τὸ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ τής οικονομικῆς της καταπίεσης. Ἡ νομικὴ δὲ κατοχύρωση τής μειονεχτικῆς της, πού ἐχεται σὲ σύγκρουση με τὴν οικονομικὴ και κοινωνικὴ πραγματικότητα τής ἐποχῆς μας δείχνει ξεκάθαρα τὴ πραγματικὴ βάση τοῦ θεσμοῦ τής προίκας και τίς ἀνάγκες πού καλύπτει. Ἡ προῖκα χρωματίζει ἔντονα τὸ ἀγμο με τὸ κυρίαρχο κριτήριο τής ἐξυπητέρησης οικονομικῶν συμφερόντων. Ἀναφέραμε ἐπίσης πιὸ πάνω ὅτι ἡ κυριαρχία τοῦ ἄντρα στήν οικογένεια εἶναι ἀπόρροια τής γενικῆς οικονομικῆς κυριαρχίας του. Συνεπῶς ὅταν πάψει νὰ ὑφίσταται αὐτὴ ἡ οικονομικὴ κυριαρχία τοῦ ἄντρα - ὅταν δηλαδὴ ὅλο τὸ γυναικεῖο φύλο μπῆ στή παραγωγικὴ διαδικασία-θὰ ἐξαφανιστῆ και ἡ κυριαρχία του μέσα στήν οἰκο-

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΥΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΥΣ ΠΡΟΤΟΤΕΙΣ

Πετύχατε όπως πετύχαμε να καταλάβετε μια θέση σ' αυτά τα άμφιθέατρα (πολλές φορές δεν προλαβαίνουμε γιατί οι θέσεις είναι 400 κι εμείς 900...) στεναχωρηθήκατε για τους φίλους σας που δεν μπόρεσαν να τα βγάλουν πέρα σ' αυτόν τον άγώνα δρόμου... τίς εισαγωγικές εξετάσεις... Και παραμέ-

γένεια καθώς δεν θά υπάρχει οικονομική εξάρτηση μεταξύ των συζύγων και καθώς θά επιτευχθή ισοτιμία μεταξύ τους.

Βέβαια ή κοινωνία μας σήμερα προσπαθεῖ να διατηρήση με κάθε τρόπο την ανισότητα των δύο φύλων ἐμποδίζοντας ταυτόχρονα την προοδευτική ἀνέλιξη τῆς κοινωνίας. Ἡ προσπάθειά της ὅμως δέχεται ἰσχυρά πλήγματα ἀπ' τὴν ἴδια τὴν πραγματικότητα. Ἐπομένως ὁ θεσμός τῆς προίκας εἶναι δυνατὸν νὰ καταργηθῆ ΚΑΙ μέσα στὰ πλαίσια τῆς σημερινῆς κοινωνίας γιατί ἀδιβῶς οἱ ἴδιες οἱ ἀνάγκες τῆς ἔχουν δημιουργήσει τίς ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιὰ τὴν κατάργησή της.

Βέβαια δὲ πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγει ὅτι ἡ προίκα εἶναι ἓνα ἀπ' τὰ προβλήματα τῆς γυναίκας και φυσικά και με τὴν κατάργησή της δὲν ἀποκαθίσταται αὐτόματα ἡ γυναῖκα οὔτε λύνονται τ' ἄλλα προβλήματα τῆς. Ἀπλᾶ, ἡ κατάργηση τῆς προίκας ἀποτελεῖ μιὰ δημοκρατικὴν κατάκτηση στὴ πορεία ἐξίσωσης των δύο φύλων. Ἡ μονογαμία και τὸ ἓνα ἀπ' τὰ ἐπακόλουθά της, ἀναπτύχτηκαν πάνω σὲ καθαρά οικονομικὴν βάση, στὴν βάση τῆς ἰδιοποίη-

σης τοῦ κοινωνικοῦ πλοῦτου ἀπὸ τοὺς λίγους, συνεπῶς ὅταν ἐξαφανισθῆ αὐτὴ ἡ βάση τότε μόνο θά πραγματοποιηθῆ ὀλοκληρωτικὰ και οὐσιαστικὰ ἡ φύση τῆς μονογαμίας σὰν ἐλεύθερης και ἀβίαστης ἔνωσης δύο ἀνθρώπων, ὅπου ὁ ἔρωτας, εἶναι προῖον ἀμοιβαίας ἀγάπης και σεβασοῦ και ὁ γάμος, ἀποτέλεσμα αὐτῶν μακριὰ ἀπὸ κάθε εἶδους σκοπιμότητες, ὑστεροβουλίες και οικονομικοὺς ὑπολογισμοὺς.

Ὁ ἀναχρονιστικὸς και ἱστορικὰ ξεπερασμένος θεσμὸς τῆς προίκας ποὺ ταυτόχρονα εἶναι ὑποδουλωτικὸς και προσβλητικὸς ὄχι μόνο γιὰ τὴν γυναῖκα ἀλλὰ και γιὰ τὸν ἄντρα θά πρέπει νὰ καταργηθῆ. Ὅμως αὐτὸ - ὅσι δίκαιο και νὰ εἶναι - δὲν πετυχαίνεται μ' εὐχὲς και αἰτήσεις. Γιὰ νὰ ἔρθῃ ἡ νομοτελειακὴ κατάργηση ὄχι μόνο αὐτοῦ τοῦ θεσμοῦ, ἀλλὰ και ΟΛΩΝ γενικὰ των θεσμῶν ποὺ σκλαβώνουν τὴν γυναῖκα, χρειάζεται ἓνα γενρὸ μαζικὸ γυναικεῖο κίνημα, ποὺ θά συνειδοτοποιήσει, ὅτι ἡ αἰτία τῆς μειονεκτικῆς θέσης τῆς γυναίκας δὲν εἶναι ὁ ἄντρας ἀλλὰ ἡ ἴδια ἡ σημερινὴ δομὴ τῆς κοινωνίας.

νομε έμεΐς οί τυχεροί, πού θά σπουδάσουμε, πού θά μάθουμε τήν πραγματι, κότητα, θά γίνουμε «έπιστήμονες» Ικανοί νά βοηθάμε άποτελεσματικά τó διπλανό μας, ή για πολλούς έμεΐς οί τυχεροί πού θά γίνουμε γιατροί ή δικηγόροι νά γεμίσουμε λεφτά... Αύτά τά πράγματα τά ζήσαμε και τά ζήσατε, μās έκαναν νά τά ζήσουμε και νά τά νοιώσουμε έτσι, διαφορετικά άπ' όπως είναι, οί άνθρωποι γύρω μας οί συνθήκες

Κι έρχόμαστε στο πανεπιστήμιο, στο άνωτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα και μās έρχονται τά πρώτα χτυπήματα: τέλεια άδιαφορία τών μεγαλυτέρων φοιτητών άπέναντί μας, ό καθένας κοιτάει τή δουλειά του, με μās θ' ασχοληθοΐν τώρα: Οί περισσότεροι καθηγητές μας μās αποκαλοΐν συναδέλφους αλλά μās θεωροΐν σαν τó κοπάδι πού πρέπει νά ταΐσουν. 'Η χαρακτηριστική στάση δουλοπρέπειας τοΐ βοηθητικοΐ προσωπικοΐ στην καθηγητή έπιτείνει αύτή τήν έντύτωση και δείχνει τήν πραγματικότητα.

Τό νά αντιμετωπίζεις τόν άλλο στην καθημερινή σου πράξη σαν ίσο κι όχι άνωτερο ή κατώτερο και νά μήν άρκεισαι στα λόγια είναι δύσκολο μά οΐσιαστικό. Τό νά βλέπεις τόν άλλο σαν άνθρωπιν ή όντότητα με τά δικαιώματα και τά καθήκοντά του είναι πράγμα πού δυστυχώς στο πανεπιστήμιο δέ στο καλλιεργοΐν και τó συναντάς σπάνια όπως και σ' όλοκληρη τήν κοινωνία μας.

Κι είμαστε μεΐς οί νέοι πού διαμορφωνόμαστε ακόμα, πού μόλις τώρα μās δίνεται ή ευκαιρία νά δοΐμε τήν πραγματικότητα, νά δοΐμε μόνοι μας τι πρέπει, τί θέλουμε, τί μπορούμε νά κάνουμε. Εΐμαστε πια οί μόνοι υπεύθυνοι για τó άτομό μας, τήν αξιοπρέπεια μας τήν συνέπεια. τήν πρόοδό μας σαν ολοκληρωμένοι άνθρωποι με ευθύνες πολύ μεγαλύτερες άπ' τά παιδιά τής ηλικίας μας πού ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΑΓΚΕΣ δέν άφησαν νάνα, ανάμεσά μας.

'Ακοΐμε για ώραία και ξένοιαστη φοιτητική ζωή. Αύτά τά δύο πράγματα δέν συμβιβάζονται. "Η ώραία είναι ή ζωή ή ξένοιαστη. Για νάνα ώραία πρέπει νά δουλεύουμε, νά δημιουργοΐμε νά ολοκληρωνόμαστε νά βλέπουμε τ' άποτελέσματα τής δουλειās όλων μας, νά χαίρονται τ' άποτελέσματα τής δουλειās μας όλοι. Γιατί μόνο μέσ' άπ' τή δουλειά θά δοΐμε τά προβλήματα στην οΐσία τους, θά πάρουμε θάρρος και δύναμη νά τά λύσουμε, ξεκινώντας άπ' τά πιό μικρά μ' όσες δυνάμεις έχουμε, λίγες στην άρχή περισσότερες με τó χρόνο και τήν προσπάθεια.

"Όλοι μαζί λοιπόν, βοηθώντας ό ένας τόν άλλο, νά μπορούμε νά λύνουμε τά προβλήματά μας και νά μή είναι αύτά πού θά μās κάνουν κάθε φορά ν' απογοητευόμαστε και νά σηκώνουμε τά χέρια μη μπορώντας νά φερθοΐμε. σαν ολοκληρωμένοι άνθρωποι αλλά σαν παθητικά, άνώφελα και πολλές φορές παρασιτικά στοιχειά στο πανεπιστήμιο μά και σ' όλοκληρη τήν κοινωνία

ΦΩΤΕΙΝΗ ΣΚΟΠΟΥΛΗ

Β'ετής Φοιτήτρια

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1975

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦ.Σ.Ν.Σ.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ — ΠΟΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΡΟΩΘΕΙ — ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ

ΤΟΥ ΣΑΚΗ ΜΑΤΑΚΟΥ

Αυτό το τεύχος τῆς «Παρουσίας» μporέσαμε νά τὸ στείλουμε σέ πολλοὺς περισσότερους ἀναγνώστες ἀπὸ ὅτι τὰ προηγούμενα τεύχη. Ὁ σκοπὸς μας εἶναι διπλός. Πρῶτο καὶ κύριο νά γνωρίσουν τὴν «Ἐνωσὴ φοιτητῶν-σπουδαστῶν νομοῦ Σερρών» ὅσοι τὸ δυνατόν περισσότεροι φοιτητῆς-σπουδαστῆς ἀπὸ τὰ χωριὰ τοῦ νομοῦ μας. Δεύτερο νά πληροφορησομε στὰ μέλη μας, πού γιὰ διαφόρους λόγους δὲν μποροῦν νά βροῦνται σ' ἕλες τίς συγκεντρώσεις καὶ ἐκδηλώσεις τοῦ συλλόγου, γιὰ κάθε τί πού ἔχει σχέση μὲ τὴν πορεία τοῦ συλλόγου.

Πολλοὶ φοιτητῆς, κατὰ βάση ἀπὸ χωριὰ, δὲν γνωρίζουν τὸν ρόλο τοῦ τοπικοῦ συλλόγου. Δημιουργεῖται ἡ λαθεμένη ἐντύπωση ὅτι ὁ σύλλογος δὲν ἔχει δύναμη νά φτιάξει τίποτα οὐσιαστικὸ καὶ ὅτι ἀπλῶς εἶναι ἓνα «διακοσμητικὸ» στοιχείο στὴν πόλη τῶν Σερρῶν. Ἄλλοτε πάλι ἡ εἶδηση ἀπὸ κάποια ἐκδήλωση τοῦ συλλόγου φτάνει σέ πολλοὺς θολή, μεμονωμένη. Ἐτσι δὲν μποροῦν νά κρίνουν τὸν σύλλογο γενικῶς, σ' ὅλο τὸ πλαίσιο τῶν δυνατοτήτων του, μὰ ἀπ' τὸ μερικὸ, πού στὸ κάτω-κάτω μπορεῖ νά ναι μιὰ ἐκδήλωση ἔξω ἀπὸ τὸ βασικὸ πρόγραμμα τοῦ συλλόγου.

Ἐρχόμαστε τώρα στὸ χῶρο τῶν φοιτητῶν-σπουδαστῶν πού εἶναι μέλη τοῦ συλλόγου. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔχουν ἐλάχιστη ἢ μηδαμινὴ ἐπαφή μὲ τὸν σύλλογο, βρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὰ προβλήματά του, τίς ἐκδηλώσεις του. Ἄρκετοὶ βρίσκονται στὴν Ἀθήνα, στὴν Πάτρα, στὰ Γιάννενα, στὸ ἐξωτερικὸ καὶ ὡς ἓνα βαθμὸ εἶναι ἀντικειμενικὰ ἔξω ἀπὸ τὴ δράση τοῦ συλλόγου. Τὰ περισσότερα ὅμως μέλη τῆς Ε.Φ.Σ.Ν.Σ. σπουδάζουν στὴν Θεσ/νίκη. Παρ' ὅλα αὐτὰ οἱ συγκεντρώσεις εἶναι μικρότερες ἀπὸ ὅσο θὰ ἔπρεπε νά εἶναι. Δὲν μπορῶ νά ἐξηγήσω μὲ ἀκρίβεια τοὺς λόγους τῆς ἀδρανοποίησης τῶν μελῶν μας. Τὸ πιὸ πιθανὸ εἶναι πὼς μὲ τὴν ἴδρυση τοῦ συλλόγου ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν πού δούλευαν γιὰ τὸ σύλλογο ἦταν ὑπερβολικὰ μικρὸς σὲ σύγκριση μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου. Τὸ σχῆμα αὐτὸ ἦταν πέρα γιὰ πέρα λαθεμένο. Ἐπειδὴ δὲν ἔχει ἐξαλειφθεῖ ἀκόμα τὸ βάρος τῆς προσπάθειάς μας πέφτει σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο. Δηλαδή ἡ λύση θά ναι νά δουλέψουν ὅλοιο γιὰ ὅλους. Μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴν προσπάθεια θὰ βγῆ ἓνα ξεκάθαρο πρόγραμμα, θὰ ξεπεραστοῦν οἱ ὀργανωτικὲς ἀδυναμίες μας, θὰ μπορέσει ὁ σύλλογος νά διεκδικήσει λύσεις στὰ

προβλήματα των μελών του, στα προβλήματα του Σερραίου φοιτητή γενικώτερα.

Από την μέχρι τώρα πείρα στον τοπικό σύλλογο, μπορώ να δώσω μια γενική θέση πάνω στο τύπο, στον χαρακτήρα, στο πρόγραμμα, στο οργανωτικό και στα τεχνικά θέματα που μπαίνουν μπροστά στο σύλλογό μας. Πριν όμως από αυτά μπαίνει ένα άλλο βασικό θέμα που είναι η βάση για τα παραπάνω. Μπορεί να συνοψισθῆ σε μια ἐρώτηση: ποιά είναι τὰ προβλήματα με τὰ ὁποῖα θὰ ἀσοληθεῖ ὁ τοπικὸς σύλλογος; ἢ ἀλλιῶς: ποιά προβλήματα ἀντιμετωπίζει ὁ ἐπαρχιώτης φοιτητῆς καὶ ποιά ἀπ' αὐτὰ μπορεῖ νὰ λύσει ἢ νὰ προβθῆσει ὁ τοπικὸς σύλλογος;

Ἄς ἀρχίσουμε ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐρώτηση ἐνσωματώνοντας σὲ κάθε πρόβλημα καὶ μιὰ λύση σὰν ὑποκατάσταση ἑνὸς προγράμματος.

Α. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΝΕΑΣ ΓΕΝΙΑΣ-ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΑΡΧΙΩΤΗ ΦΟΙΤΗΤΗ

Εἶναι ἀπὸ ὅλους παραδεκτὸ ὅτι ἡ ἐκπαίδευση βρίσκεται σὲ κρίση ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς τῆς, στὸ περιεχόμενο, στὴν κατεύθυνση, στοὺς θεσμοὺς τῆς, στὴν ἐπιστημονικὴ τῆς στάθμη. Τὰ προβλήματα τῶν νέων ἐπιστημόνων συνεχῶς ἐξυπνούνται. Τὰ προβλήματα διαβίωσης τῶν φοιτητῶν γίνονται ὅλο καὶ πιὸ μεγάλα, τῶν ἐπαρχιωτῶν φοιτητῶν εἶναι ἤδη τεράστια.

α) πρόβλημα στέγης.

Ὅταν ὁ φοιτητῆς κατεβεῖ στὴν Πανεπιστημιούπολη γιὰ σπουδὲς τὸ πρῶτο πρόβλημα πού θὰ ἀντιμετωπίσει εἶναι τὸ πρόβλημα τῆς στέγης. Θὰ ἀναγκαστεῖ νὰ διαλέξει μιὰ ἀπὸ τὶς δύο λύσεις. Νὰ νοικιάσει μ' ἄλλους 1-2 ἕνα διαμέρισμα ἢ νὰ καταφύγει σὲ ἐστία. Στὴν πρώτη περίπτωση θὰ πρέπει νὰ τρέξει χιλιόμετρα ὑλόκληρα καὶ στὸ τέλος νὰ βρεῖ ἕνα διαμέρισμα πού θὰ εἶναι ἢ ἀκριβὸ ἢ θὲν θ' ἄχει καθόλου ἄνεση, φῶς, κεντρικὴ θέρμανση κλπ. Φυσικὰ θάναί μακριὰ ἀπὸ τὴ σχολὴ του, ὅποτε μπαίνει πρόβλημα εἰσητηρίων. Στὴ δεύτερη περίπτωση ζέχωρα ἀπὸ τοῦ ὅτι τὰ τροφεῖα εἶναι ἀπαραδέκτα ἀκριβὰ ὑπάρχει καταπίεση στὰ ὠράρια, σὲ προσπάθειες συνδικαλισμοῦ κλπ. Στὶς χριστιανικὲς ἐστίες τὰ πράγματα εἶναι ἀκόμα χειρότερα.

Ὁ τοπικὸς σύλλογος θὰ μπορούσε μαζὶ μὲ ἄλλους συλλόγους νὰ ἀγωνισθῆ γιὰ τὴν ἐπέκταση τῶν ἐστιῶν, γιὰ μεγαλύτερη ἀπ' ἐπιχορήγηση τὸ κράτος. Θὰ μπορούσε νὰ ἔχει στὰ γραφεῖα του πίνακα αὐτῶν πού ψάχνουν γιὰ συγχάτοικο ἢ ἀντίστροφο αὐτῶν πού ψάχνουν διαμέρισμα ὅταν πολλοὶ ξενοικιάζουν.

β) πρόβλημα σίτισης.

Τὴν ἀσχημὴ κατάσταση τῆς λέσχης λίγο-πολύ ὅλοι τὴν ξέρουμε. Στὴν

ἸΑθήνα καὶ ἄλλοῦ ὅπου δίνουν κουπόνια, αὐτὰ δὲν φτάνουν γιὰ δύο γεύματα. Τὰ ἐστιατόρια ποὺ πάει ὁ ἐπαρχιώτης φοιτητὴς ἔχουν χαμηλὲς σχετικὰ τιμὲς μὰ εἶναι κατὰ βάση ἀκάθαρτα. Τὰ καθαρὰ εἶναι ἀπλησίαστα.

Οἱ τοπικοὶ σύλλογοι μαζί με τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν σχολῶν καὶ τὴν ΕΦΕΕ θὰ μπορούσαν νὰ προωθήσουν τὸ ζήτημα. Ἐπίσης ὁ σύλλογός μας νὰ βῆ 2-3 ἐστιατόρια ποὺ νὰ κάνουν ἔκπτωση στὰ μέλη τοῦ συλλόγου.

γ) ἐργαζόμενοι φοιτητὲς

Δὲν λαμβάνεται ἀπὸ τοὺς ἐπίσημους φορεῖς καμμιά μέριμνα γιὰ τοὺς ἐργαζόμενους φοιτητὲς. Οὔτε ἀπὸ τὴ μεριά τῶν ἐργοδοτῶν δίνονται ἄδειες γιὰ ἐξετάσεις ἢ ἐλαττωμένα ὥραρια οὔτε ἀπὸ τὴ μεριά τοῦ Πανεπιστημίου ὑπάρχουν τμήματα ἀπογευματινὰ-βραδυνὰ. Ἄν δὲν ἀπασχολεῖται δωρο οἱ ἀποδοχὲς εἶναι ἄθλιες. Ὁ σύλλογός μας θὰ μπορούσε, τουλάχιστον γιὰ τὸ καλοκαίρι, νὰ ζητήσῃ κατάλογο τῶν μελῶν ποὺ θέλουν νὰ ἐργασθοῦν καὶ νὰ τὸ προωθήσῃ στὰ ἐργοστάσια τῶν Σερρών.

δ) ψυχαγωγία

Ἔτσι ὅπως ἔχει διαμορφωθῆ ἡ ψυχαγωγία σήμερα, πέρα ἀπὸ τοῦ ὅτι κατάντησε κερδοσκοπικὴ ἐπιχείρηση, δὲν κάνει τίποτα ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ δίνει κάθε τι κακόγουστο στοὺς νέους γιὰ νὰ μὴ μπορούν νὰ προβληματιστῶν καὶ νὰ ξεκοποῦν τελείως ἀπὸ τὰ προβλήματα τους. Ἡ μόνη διέξοδος γιὰ τὸν φοιτητὴ ἔμεινε ἡ ταβέρνα ὅπου θὰ τραγουδήσῃ, θὰ κάνει μιὰ καλὴ συζήτηση. Ἄς πάρουμε τὰ πράγματα με τὴ σειρά τους.

1) κινηματογράφος

Στὴν Θεσ/νίκη ἀπὸ τοὺς 80 περίπου κινηματογράφους Α' καὶ Β' προβολῆς αὐτὸ ποὺ κυριαρχεῖ εἶναι τὰ ἔργα πορνῶ καὶ κινῆματα. Ἡ κατάσταση εἶναι τρισάθλια. Σ' ἓνα δυὸ μόνο κινηματογράφους μπορεῖς νὰ δεῖς κανένα καλὸ ἔργο. Στὶς Σέρρες καὶ στὶς κωμοπόλεις τοῦ νομοῦ τὰ ἔργα εἶναι τὰ ἴδια καὶ συμπληρώνονται ἀπὸ μερικὰ «ἀνάλατα» Ἑλληνικά. Ὁ σύλλογός μας θὰ μπορούσε νὰ κάνει προβολὲς στὴν Θεσ/νίκη, στὶς Σέρρες, ἀκόμα καὶ σὲ χωριὰ ταινιῶν με προοδευτικὸ περιεχόμενο. Μποροῦμε ἐπίσης νὰ ὀργανώσουμε ὁμαδικὲς παρακολουθήσεις σὲ κινηματογράφους με καλὰ ἔργα.

2) Θέατρο

Ὁ ἐπαρχιώτης φοιτητὴς εἶναι ἀκόμη περισσότερο ξεκομμένος ἀπὸ τὸ θέατρο. Τὸ εἰσιτήριο εἶναι ἀκριβό, οἱ παραστάσεις λίγες. Στὶς Σέρρες δὲν ὑπάρχει τίποτα ἀπολύτως. Ἐδῶ μπαίνει τὸ καθήκον νὰ καλέσουμε θιάσους στὶς Σέρρες καὶ νὰ ὀργανώσουμε ὁμαδικὲς παρακολουθήσεις.

3) Μουσικὴ

Στὴν Θεσ/νίκη ὑπάρχουν πάνω ἀπὸ 70 νυκτερινὰ κέντρα χῶρια τὶς τα-

βέρνες με ὀρχήστρα καὶ μιὰ μόνο κρατική ὀρχήστρα. Στὶς Σέρρες ἀρκετὰ νυκτερινὰ καὶ ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα τίποτα. Τὸ ραδιόφωνο καὶ ἡ τηλεόραση συναγωνίζονται στὰ χειρότερα τραγούδια. Ἐδῶ μπαίνει τὸ καθήκον νὰ φτειάξουμε μουσικὲς ἐκδηλώσεις στὰ γραφεῖα μας ἢ σὲ μπουάτ. Ἐπίσης βραδυὲς ταβέρνας.

4) Ἀθλητισμὸς

Στὴ χώρα μας ἀθλητισμὸς κατάντησε ποδόσφαιρο. Γιαυτὸ ὑπεύθυνη εἶναι ἡ κρατικὴ φροντίδα. Ἐμεῖς μὴ ἔχοντας νὰ κάνουμε τίποτα καλύτερο ἀναγκαζόμαστε νὰ παίρνουμε εἰσιτήρια γιὰ ποδόσφαιρο.

5) τουρισμὸς

Ὁ τουρισμὸς σήμερα εἶναι προνόμιο τῶν λίγων. Γιὰ τὸν φοιτητὴ ἂν ὑπάρχει ἐλεύθερος χρόνος σημαίνει ὅτι ἐφ' ὅσον βρεῖ δουλειὰ πρέπει νὰ δουλέβει. Ἐμεῖς σὰν σύλλογος μπορούμε νὰ ὀργανώσουμε ἐκδρομὲς σὲ μερικὰ μέρη τῆς χώρας πού ἔχουν ἱστορικό, ἐπιστημονικό κλπ. ἐνδιαφέρον.

Στὸν τομέα τῆς ψυχαγωγίας μπορούμε νὰ ἐντάξουμε καὶ μερικὲς ἄλλες ἐκδηλώσεις τοῦ συλλόγου ὅπως ἐπιμορφωτικὲς διαλέξεις, συζητήσεις γύρω ἀπὸ ἐπιστημονικά, κοιηωνικά, ἱστορικά, πολιτικὰ θέματα.

ε) Τέλος μπαίνουν μιὰ σειρὰ ἄλλων προβλημάτων ὅπως τῶν ὑποτροφιῶν, τῶν δανειῶν, τῆς ἱατροφαρμακευτικῆς περιθάλψης πού ὁ θεσμὸς τους πρέπει νὰ διευρυνθῇ ἀκόμη περισσότερο. Σ' αὐτὸ καὶ οἱ τοπικοὶ σύλλογοι μὰ κύρια τὸ φοιτητικὸ κίνημα μὲ τὴν προώθηση τοῦ θέματος ἀπὸ τὴν Ε.Φ.Ε.Ε. μπορεῖ νὰ δώσει ἱκανοποιητικὲς λύσεις.

Β. ΡΟΛΟΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΠΙΚΟῦ ΣΥΛΛΟΓΟῦ

Ἀπὸ τὰ παραπάνω ἀπορρέει ὅτι ὁ σύλλογός μας μπορεῖ νὰ συσπειρώσει ἓνα μεγάλο ἀριθμὸ σπουδαστῶν μὲ βάση

α) Μιᾶς σειρᾶς ἀπὸ ἰδιαίτερα προβλήματα ποὶ ἀπορρέουν ἀπὸ τὸ χαρακτηριστικὸ τοῦ ἐπαρχιώτη φοιτητῆ. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ σύλλογος θὰ μαζικοποιηθῇ ἀπὸ φοιτητὲς καὶ σπουδαστὲς στὴ προσπάθειά του νὰ λύσει τὰ εἰδικώτερα προβλήματα τοῦ ἐπαρχιώτη φοιτητῆ καὶ τῆς γενικώτερης βοήθειας (πολιτιστικῆ-πολιτικῆ) πού ὅσο μπορεῖ θὰ δώσει στὴν ἐπαρχία.

β) Τὸν ἀγῶνα πού κάνει τὸ φοιτητικὸ κίνημα-μὲ κεντρικὸ-γιὰ γιὰ δῆμο καταχτήσεις στὸν τομέα τῆς ἐκπαίδευσης καὶ νὰ βοηθήσει τοὺς ἀγῶνες τοῦ λαοῦ γιὰ τὴν λύση τῶν προβλημάτων του.

Ἐδῶ χρειάζεται νὰ ξεκαθαρίσουμε μερικὰ σημεῖα γύρω ἀπὸ τὴ σχέση πού ὑπάρχει ἀνάμεσα στὸν ρόλο τοῦ τοπικοῦ συλλόγου καὶ τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος.

Ὁ τοπικὸς σύλλογος ἀγωνίζεται γιὰ τὰ προβλήματα τοῦ ἐπαρχιώτη

φοιτητή. Τὸ φοιτητικὸ κίνημα ἀσχολεῖται μὲ τὰ προβλήματα ὅλων τῶν φοιτητῶν. Ἀπὸ αὐτὸ βγαίνει ὅτι ὁ τοπικὸς σύλλογος δὲν μπορεῖ νὰ πάρει ἀπὸ μόνος του τὰ προβλήματα τοῦ ἐπαρχιώτη φοιτητῆ γιατί πολλὰ ἀπ' αὐτὰ εἶναι προβλήματα ὅλων τῶν φοιτητῶν καὶ κατὰ συνέπεια λύνονται ἀπὸ τὸ Φοιτητικὸ κίνημα. Ὑπάρχουν ὅμως σειρὰ προβλημάτων (ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἐξετάσθησαν παραπάνω) ποὺ ἔχουν τὸ ἰδιαίτερο στοιχεῖο τῆς καταγωγῆς. Ἐπίσης ὁ τοπικὸς σύλλογος ἔχει τὴν δύναμη νὰ διοχετεύσει πρὸς τὴν ἐπαρχία γενικὰ καὶ εἰδικὰ θέματα ἐκπαίδευσης, θέματα κοινωνικῶν-πολιτιστικῶν-πολιτικῶν ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ προωθήσει ἢ Ε.Φ.Ε.Ε. ἢ τὸ φοιτητικὸ κίνημα γενικώτερα. Ἀντίστροφα μπορεῖ νὰ φέρνει πρὸς τὶς Πανεπιστημιουπόλεις τὰ εἰδικὰ προβλήματα πάνω στὴν ἐκπαίδευση τοῦ νομοῦ μας, τὰ προβλήματα τῶν ἀγροτῶν, τῶν ἄλλων κοινωνικῶν στρωμάτων γιὰ τὴν προβολὴ καὶ λύση τους. Μπορεῖ ἐπίσης νὰ ἀσχοληθεῖ μὲ προβλήματα μαθητικὰ στὸ χῶρο τοῦ νομοῦ μας.

Μὲ λίγα λόγια ὁ τοπικὸς σύλλογος συμπαραστέκεται στοὺς ἀγῶνες τοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας, συμπαραστέκεται καὶ μετέχει ἐνεργῶς στὸν ἀγῶνα τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος.

Γ. ΜΕΣΑ ΔΡΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ-ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ ΣΧΗΜΑ

διοικητικὸ συμβούλιο

Τὸ διοικητικὸ συμβούλιο εἶναι 11 μελῆς. 7 ἄτομα στὴν Θεσ/νίκη καὶ ἀπὸ ἓνας στὴν Ἀθήνα, Πάτρα, Γιάννινα, ἐξωτερικῶς. Ἐκλέγεται ἀπὸ τὴ γενικὴ συνέλευση τοῦ συλλόγου κάθε χρόνο. Ἀποφασίζει γιὰ ὅτιδήποτε εἰδικὸ θέμα προκύψει στὰ πλαίσια τοῦ καταστατικοῦ καὶ τοῦ προγράμματος δράσης ποὺ ἐγκρίνει ἢ συνέλευση.

Ἡ συνέλευση γίνεται μία φορά τὸν χρόνο, μπορεῖ νὰ συγκληθεῖ καὶ ἑκτακτά. Τὸ διοικητικὸ συμβούλιο κάνει 23- συνεδριάσεις κάθε μῆνα, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἢ μία εἶναι τακτικὴ. Κάθε μῆνα γίνεται μία συγκέντρωση τῶν μελῶν ὅπου συζητιοῦνται οἱ ἀποφάσεις τοῦ δ.σ., ἢ ὕλη τοῦ περιοδικοῦ, γίνονται εἰσηγήσεις ἀπὸ τὰ μέλη γιὰ κάθε θέμα σχετικὸ μὲ τὸ σύλλογο. Ἐπιτροπὲς δουλειᾶς ἔχουν γίνει τρεῖς μέχρι τώρα.

α) συντακτικὴ β) ἐκπολιτιστικῶν κλπ. ἐκδηλώσεων γ) μαθητικῶν προβλημάτων. Ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ ἀναλαμβάνει τὴν ὕλη τοῦ περιοδικοῦ. Αὐτὸ δὲ σημαίνει ὅτι γράφει τὴν ὕλη μόνον αὐτὴ ἀλλὰ βασικὰ λύνει τὰ τεχνικὰ περισσότερο θέματα, καὶ ἀναλαμβάνει τὶς μόνιμες στήλες. Στὸ περιοδικὸ μπορεῖ νὰ γράφει ὅποιος θέλει ἀρκεῖ τὸ θέμα καὶ ὁ τρόπος ἐξέτασής του νὰ βρίσκονται στὰ πλαίσια ποὺ χάραξε ὁ σύλλογος καὶ ποὺ λίγο-πολύ φαίνονται στὴν ἐργασία αὐτῆ. Ἡ ἐπιτροπὴ πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων προετοιμάζει τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ συλλόγου. Εἰσήγηση γιὰ μιά ἐκδήλωση τοῦ συλλόγου μπορεῖ νὰ κάνει ὁποιοδήποτε μέλος ἀρκεῖ νὰ ἐγκριθῆ ἀπὸ τὸ διοικητικὸ συμβούλιο.

Ὡς τώρα ἔγιναν δεκτὲς ὅλες οἱ εἰσηγήσεις. Τέλος ἡ ἐπιτροπὴ μαθητικῶν προβλημάτων φέρνει τὸν σύλλογο σ' ἐπαφὴ μὲ τοὺς μαθητὲς. Ἀνοίγει διάλογο πάνω στὰ προβλήματά τους. Στὸ περιοδικὸ ὑπάρχει μόνιμη στήλη μὲ μαθητικὰ προβλήματα γραμμένη ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς μαθητὲς.

Τελευταῖα συστάθηκαν δυὸ ἀκόμη ἐπιτροπές.

Ἡ μιὰ θὰ μελετήσῃ ἀγροτικά-ἐργατικά προβλήματα τῶν νέων γυναικῶν τοῦ νομοῦ μας καὶ ἡ ἄλλη τὴς συνθήκες διαβίωσης τοῦ ἐπαρχιώτη φοιτητῆ. δηλαδή μιὰ ἀναλυτικὴ ἔρευνα πάνω στὸ κεφάλαιο Α αὐτῆς τῆς ἐργασίας. Τὰ θέματα αὐτὰ θὰ τροφοδοτήσουν ὡς ἓνα βαθμὸ τὴν ὕλη τῆς «Παρουσίας» γιὰ ἀρκετὸ χρόνο. Τελευταῖο ἀφήνω τὸ θέμα τοῦ περιοδικοῦ ποὺ κατὰ τὴ γνώμη μου ἀποτελεῖ τὸ σοβαρώτερο μέσο δράσης τοῦ συλλόγου μας. Τὰ θέματα του ὡς τώρα ἔχουν στραφῆ σὲ πολλοὺς χώρους π.χ. ἔρευνα γιὰ τὴν Ἱατρικὴ, τὴν μετανάστευση, γιὰ προβλήματα τῆς παιδείας στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ νομὸ μας, θέματα γεωργικά, λογοτεχνικά, κοινωνικά, μαθητικά, θέματα πολιτικά ὅπως 21η ἀπριλίου, πολυτεχνεῖο κλπ. Ἀναφέρθηκαν ἀρκετὰ παραπάνω γιὰ τὸ ποιὸς γράφει καὶ τί μπορεῖ νὰ γράφει αὐτὸ ποὺ πρέπει ὅμως νὰ τονισθῆ εἶναι ὅτι ἡ «παρουσία» πρέπει νὰ πᾶει στὰ χέρια ὅλων τῶν φοιτητῶν τοῦ νομοῦ μας. Νὰ βοηθήσῃ ἀποφασιστικὰ στὴν προσπάθειά μας νὰ γίνῃ ἡ «Ἐνωσις φοιτητῶν-σπουδαστῶν νομοῦ Σερρών» ἓνας εὐχάριστος καὶ δημιουργικὸς χώρος ὅπου θὰ μπορούσε ὁ Σερραῖος σπουδαστὴς νὰ προβληματισθεῖ σωστά.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΗΣ Ε.Φ.Σ.Ν.Σ.
ΣΤΙΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Σάββατο	27-12-1975. Κοινὴ συγκέντρωση μαθητῶν-φοιτητῶν μελῶν τοῦ συλλόγου γιὰ νὰ συζητηθοῦν μαθητικὰ προβλήματα.
Κυριακὴ	28-12-1975: Ἐναρξὴ ἐκδηλώσεων Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ. (I): Ἱατροφαρμακευτικὸς κύκλος
Σάββατο	3-1-1976: Φοιτητικὸς χορὸς.
Τετάρτη	7-1-1976: Προβολὴ τῆς ταινίας «Δι' ἀσήμαντον ἀφορμὴν». Συζήτηση μὲ τὸν σκηνοθέτη τῆς ταινίας Τάσο Ψαῶ.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ;

“Ας μᾶς συγχωρήσουν καὶ πάλι οἱ φίλοι μας μαθητὲς ποὺ τοὺς κλέβουμε τὴ σελίδα. Θᾶναι ὀλοδική τους ἀπ’ τὸ ἐπόμενο τεύχος μας. Ὅπως ἔχουμε ὑποσχεθῆ θὰ ζητήσουμε τὴ συνεργασία τους γι’ αὐτὴ τὴ σελίδα.

Αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ γιορτὴ τῆς ἐπέτειου τοῦ Πολυτεχνείου μᾶς προβλημάτισε καὶ μᾶς ἀπασχόλησε πολὺ. Δὲ θὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὰ γεγονότα σὲ πανελλήνια κλίμακα (ἀποχῆς μαθητῶν, πορεῖες, ἄλλες ἐκδηλώσεις γιὰ τὴ μνήμη τῶν Ἡρώων κ.λ.π.) μὰ μ’ αὐτὰ ποὺ συνέβησαν στὴ πόλη μας.

Πρῶτα ἀπ’ ὅλα μᾶς ἐντυπωσίασε ἡ ἔντονη παρουσία τοῦ μαθητικοῦ στοιχείου στὴ δικιά μας ἐκδήλωση, στίς 16-11-75. Πράγματι μαθητὲς καὶ μαθήτριες δώσαν τὸ παρὼν τους στὴ συγκέντρωσή μας.

Θὰ ποῦμε στὴ συνέχεια δυὸ λόγια γιὰ τὸ Πολυτεχνεῖο. Τὸ ὅτι στὸ πολυτεχνεῖο συμμετεῖχαν ὅλες σχεδὸν οἱ πολιτικὲς δυνάμεις, οἱ σαφῶς ἀντιδικτατορικὲς καὶ τὸ ὅτι τὰ συνθήματά τους καὶ οἱ σκοποὶ του ἦταν καθαρὰ ἀντιδικτατορικὰ δίνουν στὴν ἐπέτειό του ἓνα χαραχτῆρα καθαρὰ πανδημοκρατικό, ἓναν χαραχτῆρα καθαρὰ ἀντιφασιστικό.

Ὁ Σάββας καὶ ὁ «Ἐλεύθερος κόσμος» του ἔχυσαν ὀχετοὺς ὀλόκληρους γιὰ νὰ βρωμήσουν τὸ πανδημοκρατικό πανηγύρι, τὴ μνήμη τῶν νεκρῶν Μὰ δυστυχῶς δὲν ἦταν μόνου οἱ ἀναγνωρισμένοι φασίστες ποὺ ἄρχισαν νὰ κώπτονται γιὰ τὴ

συμμετοχὴ τῶν μαθητῶν στίς ἐκδηλώσεις καὶ νὰ δημιουργοῦν ἐπεισόδια καὶ δῆθεν σκάνδαλα.

Ἦταν καὶ οἱ καθαρὰ ἀντικομμουνιστικοὶ καὶ καθαρὰ μισαλόδοξοι λόγοι ποὺ ἀκούστηκαν ἀπὸ πολλοὺς ὁμιλητὲς, καθηγητὲς καὶ γυμνασιάρχες τὴν ἡμέρα τῆς ἐπέτειου ποὺ ἔχει καταξιωθῆ στὴ μνήμη τοῦ λαοῦ μας σὰν ἐθνικὴ γιορτὴ.

Συγκεκριμένα στὴ πόλη μας: Σὲ δυὸ τουλάχιστον γυμνάσια ἀκούστηκαν λόγοι ποὺ καθαρὰ διαστρέβλωνν τὸ νόημα τοῦ πολυτεχνείου καὶ κατέληγαν τελικὰ σὲ λίβελους ἐνάντια στὸ «κόκκινο» φασισμό. Οἱ λόγοι αὐτοὶ τελικὰ στρέφονταν ἐνάντια στὸ ἴδιο τὸ πολυτεχνεῖο μισοχρησιμοποιώντας το σὰν ἀναρχικὴ ἐκδήλωση.

Οἱ ὁμιλίες γίνονται στὰ γυμνάσια ὄχι γιὰ νὰ καλλιεργήσουν τὸ πνεῦμα μισαλοδοξίας ποὺ τόσα κακὰ συσώρευσε μετὰ τὸν ἐμφύλιο πόλεμο καὶ ποὺ πιὸ καλὰ φάνηκαν οἱ ἐπιπτώσεις στὴ τελευταία δικτατορία, μὰ γιὰ νὰ τιμήσουν τοὺς νεκροὺς καὶ γιὰ νὰ δείξουν στοὺς νέους τί εἶναι ὁ φασισμὸς καὶ τί κάνει ὁ φασισμὸς.

Οἱ συγκεκριμένες παρατάξεις ποὺ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴ σελ. 22

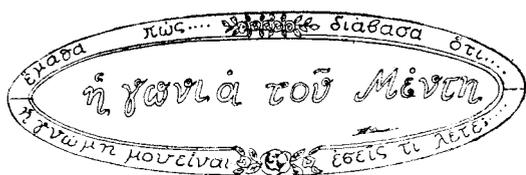
Με μεγάλη χαρά έμαθα δυο μεγάλες νίκες τής δημοτικής γλώσσας, που κατά τή γνώμη μου μπορεί να θεωρηθοῦν σάν ένα θετικό στοιχείο στο άπολογισμό τής χρονιάς που φεύγει. Ποιές είναι οι δυο αυτές νίκες;

Ή πρώτη είναι ή εισηγητική έκθεση στην Όλομέλεια του Συμβουλίου Έπικρατείας του έκλεκτικού πεζογράφου Σπύρου Πλασκοβίτη. Σε άψογη δημοτική ή λογοτέχνης και δικαστής διετύπωσε τόν νομικό στοχασμό του πεντακάθαρο ώστε να έντυπωσιάσει και εκείνους που από συντηρητική γλωσσική προδιάθεση ξενίζονται ακούγοντας τήν δημοτική να έρμηνεύει τόν νόμο.

Ή δεύτερη και κατά κράτος νίκη τής δημοτικής σημειώθηκε σ' ένα χῶρο περισσότερο γνώριμο για μᾶς τούς φοιτητές, στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Ή σύγκλητος του Πανεπιστημίου άποφάσισε να καθιερώσει τή δημοτική όχι μόνο στη διδασκαλία αλλά και στη διοίκηση. Άπό δῶ και πέρα «έπίσημη γλώσσα» δέν θά ύπάρχει στο Πανεπιστήμιο τής Θεσσαλονίκης και άκόμα τά ίδια τά πρακτικά τῶν συνεδριάσεων τής συγλήτου και τῶν Σχολῶν ὅπως τά έγγραφα, θά συντάσσονται στη δημοτική.

Και μιά που μιλάμε για τή δημοτική γλώσσα, άξίζει νομίζω τόν κόπο να μεταφέρω τά λόγια ενός αγωνιστή τής δημοτικής, του καθηγητή Κακριδῆ, που ειπε στην περίφημη «δίκη τῶν τόνων».

«ΜΗ ΓΕΛΙΟΜΑΣΤΕ. Ή έμμονή στην καθαρεύουσα έχει σκοπό

να κρατεῖ άνοιχτό τόν χάσμα ανάμεσα στον «σπουδασμένο» και στον άπλο έλληνικό λαό...».

● Με πολύ ένδιαφέρον παρακολουθῶ τίς έρευνες διαφόρων συναδέλφων σχετικά με τήν Παιδεία στο τόπο μας, που δημοσιεύονται στο περιοδικό μας. Όλες είναι δουλειές σωστές, προσπάθειες για μιά σέ βάθος και τεκμηριωμένη μελέτη του εκπαιδευτικού μας προβλήματος.

Νομίζω ὅμως πώς σ' όλες παραλείπεται ένα σπουδαίος παράγοντας τής παιδείας μας. Ό δάσκαλος.

Καμμιά άλλαγή, καμμιά μεταρύθμιση, κανένα σύστημα, δέν μπορεί να πετύχει αν δέν συνδιασθῆ με τήν σωστή τοποθέτηση μέσα σ' αυτό του δασκάλου. Και ή λύση του προβλήματος στο θέμα αυτό ξεκινᾶ από τόν ίκανοποιητικό μισθό και τόν ανθρώπινο ὠράριο έργασίας τῶν καθηγητῶν και συνεχίζεται με τή διατήρηση τής πνευματικῆς ελευθερίας του καθηγητή, τήν ίση και δίκαιη μεταχείρησή του από μέρους τῶν υπευθύνων, τήν άποδέσμευσή του από τήν καταπίεση του γυμνασιάρχη και κάθε άνωτέρου του, τήν άρτια επιμόρφωσή του. Είναι κατά τή γνώμη μου ένας τομέας που θά έπρεπε να προσεχθῆ - και που δέν προσέχθηκε - ιδιαίτερα από τούς

συναδέλφους πού ασχολοῦνται με τὰ προβλήματα τῆς Παιδείας Καί θά περιμένω πάνω σ' αὐτό κάθε γνώμη, σύμφωνη ἢ ἀντίθετη.

● Τὸ «πορνό», τὸ γυμνὸ στὴ χυδαία του ἔκφραση, ἔχει κατακλύσει τελευταῖα τοὺς κινηματογράφους καὶ μετὰ τὴ μορφή διαφόρων ἐντύπων περιρίπτερα στὴν προσπάθεια αὐτῶν πού τὸ χρησιμοποιοῦν νὰ πετύχουν τὴν ἀποχαλύνση καὶ τὸν ἀποπροσανατολισμὸ τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας. Τὸ πρόβλημα εἶναι μεγάλο κι ἐπίκαιρο, καὶ δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀφήνει ἀδρανεῖς.

Ξέρω πὼς ἀπὸ τὸ ἐπόμενο τεῦχος ἡ «Παρουσία» θ' ἀσχοληθῆ μετὰ τὸ θέμα. Σήμερα ἐγὼ στὴ «γωνιά»

θᾶθελα νὰ μεταφέρω τὴ γνώμη ἑνὸς ἀνθρώπου, καθηγητῆ θεολογίας, πού ἀσχολεῖται μετὰ τὰ προβλήματα τῆς νεολαίας καὶ γιὰ τὸ συγκεκριμένο πρόβλημα προτείνει λύση ριζικῆ, μοντέρνα καὶ καθόλου «θεολογιστικῆ». Οἱ νέοι, λέει, θά πρέπει ἀπὸ μικροὶ νὰ γνωρίσουν τὸ σῶμα τους, μετὰ τὴν βοήθεια τοῦ σχολείου καὶ τῶν γονέων τους, ὥστε ἀπὸ νωρὸς νὰ πέση τὸ «σύμπλεγμα τοῦ γυμνοῦ» καὶ τότε αὐτόματα θά πέση στὸ κενὸ κάθε πορνογραφικῆ προσπάθεια νὰ φέρη κοντὰ τῆς τοὺς νέους, μετὰ ὅλα τὰ ἐπακόλουθα.

Μεντής

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ σελ. 20

«χτυπήθηκαν» στὶς ὀμιλίες εἶναι καὶ αὐτὲς γνωστὲς γιὰ τὴν ἀντιδικτατορικὴ τους δράση. Τὰ μέλη καὶ οἱ ὀπαδοὶ τους γέμισαν φυλακὲς καὶ ἐξορίες στὴ διάρκεια τῆς δικτατορίας καὶ ἔπαιξαν σημαντικὸ ρόλο στὸ πολυτεχνεῖο ὅταν οἱ τωρινοὶ ὀμιλητὲς σιωποῦσαν. Οἱ ἰδεολογικὲς διαφορὲς ὑπῆρχαν καὶ ὑπάρχουν. Ἔχουν ὅμως κοινὰ σημεῖα ὅλες οἱ ἀντιδικτατορικὲς παρατάξεις. Πρῶτα ἀπ' ὅλα τὸ Πολυτεχνεῖο.

Πρέπει νὰ κατανοηθῆ κάποτε πὼς ἡ τακτικὴ τοῦ στείρου ἀντικομμουνισμοῦ καὶ τῆς μισαλοδοξίας ὑποσκάπτουν τὰ θεμέλια τῆς δημοκρατίας.

Ἡ ἴδια τακτικὴ ἀκολουθήθηκε στὴ Δημόσια Τεχνικὴ σχολὴ τῆς πόλης μας. Οἱ σπουδαστὲς δὲν ἰκανοποιήθηκαν ἀπ' τὴν ὀμιλία καὶ ὕστερα

ἀπ' αὐτὴ ἀποχώρησαν ἀπ' τὰ μαθήματα. Ὅλοι μαζί κατόπιν πήγαν στὸ πάρκο τοῦ σταθμοῦ ὄπου κατέθεσαν στεφάνι στὸ μνημεῖο τῶν Ἡρώων. Ἡ καθολικὴ συμμετοχὴ τῶν σπουδαστῶν στὴν ἐκδήλωση νέκρωσε τὴ σχολή. Ἦταν μιὰ καλὴ ἀπάντηση τῶν σπουδαστῶν στὴ προσπάθεια νὰ διστρεβλωθῆ τὸ νόημα τοῦ Πολυτεχνείου. Μιὰ ἄλλη ὀμάδα ἀπ' τοὺς ἴδιους σπουδαστὲς κατέθεσε στεφάνια στὸ ἄγαλμα τοῦ Ἑμμανουὴλ Παππᾶ στὴ πλατεία Ἐλευθερίας.

Θᾶταν παράλειψη νὰ ξεχάσουμε καὶ μιὰ ἐνέργεια μαθητριῶν.

Μιὰ ὀμάδα ἀπ' αὐτὲς πήγε κι' ἔβαλε λίγα λουλούδια στὸ ἄγαλμα τοῦ Ἑμμ. Παππᾶ. Ἀγνή, ἀπλῆ κι' ἀληθινὴ χειρονομία. Τὰ λουλούδια καθὼς μᾶς εἶπαν χάθηκαν μυστηριωδῶς. Χ.Δ.